

Conclusions XIII Fòrum contra les violències de gènere 9, 10 i 11 de novembre de 2017. Espai Francesca Bonnemaison de Barcelona

En la tretzena edició del Fòrum contra les violències de Gènere, 2766 persones molt diverses, han participat en els diferents espais programats durant les jornades. Les taules rodones i el Fòrum Jove, amb 620 nois i noies que han participat en diferents activitats de prevenció, han congregat el gruix de les assistents.

60 voluntàries han fet possible l'èxit d'aquesta trobada de diàleg i reflexió feminista, participant amb alegria per tal que tot estigués a punt i en el seu lloc. És molt important fer aquest reconeixement a aquestes tasques que passen desapercebudes però que han permès que els col·lectius i moviments que treballem contra les violències masclistes puguem trobar-nos en l'espai del Fòrum per explicar la realitat de tantes dones i la feina que fem.

Agrair especialment a Marta Gómez la seva presència en la cloenda d'aquest fòrum i a totes les assistents.

Finalment, evidenciar, en la situació en la que es troba Catalunya, que la violència política no es pot desvincular de la violència contra les dones.

Violències sexuals

Ens trobem en un moment on es dona una invisibilització de les violències sexuals. Una de les raons és perquè van associades a un sentiment de vergonya per part de les dones que les patim. En molts casos, fins i tot, se'ns culpabilitza de patir-les fent comentaris sobre la forma en la que ens vestim o per on ens movem, etc. És molt important sensibilitzar a la societat i fer campanyes per visibilitzar el gran nombre de violències sexuals que s'exerceixen sobre les dones i recolzar a qui les pateixen sense qüestionar-les.

A més, es fa necessària una reconceptualització de les violències sexuals. El concepte actual està emmarcat en el codi penal, clarament patriarcal i, actualment, ens trobem amb moltes dificultats a l'hora d'interpretar judicialment aquestes violències. Hem de poder nomenar i recollir en protocols i normatives, totes les formes existents de violències: assetjaments, mutilacions, matrimonis forçats, trata, etc.

Hem d'exigir la destinació de recursos econòmics per obligar als Estats a aplicar el conveni d'Istanbul, establint mesures de prevenció, cura i recuperació de les víctimes i hem de treballar juntes, de forma comunitària, per garantir el dret de poder-nos relacionar de forma segura en els espais públics i construir festes i celebracions als nostres carrers amb perspectiva de gènere.

Des de la entitat AGAMME de Galícia ens recorden que és necessari un marc normatiu específic per nenes i adolescents víctimes d'abusos sexuals.

Assetjament sexual de segon ordre (SOSH)

Hem fet visible la violència física i/o psicològica que s'exerceix contra les persones que donen suport a les víctimes d'assetjament sexual. Des de la Universitat de Lisboa aprenem que, gràcies a la difusió en les xarxes socials dels resultats d'una investigació sobre assetjament, es va aconseguir una nova llei en la que s'estableix una major protecció, tant a les víctimes, com a les persones que les acompanyen i les protegeixen.

Es comenta que les persones que defensen a les víctimes són persones valentes, que ajuden a la societat i que és important que es denunciï als agressors i que s'estigui al costat de les víctimes. És necessari establir accions legals per protegir a les persones que protegeixen a les víctimes.

Coneixem una experiència a Las Vegas de donar suport a les dones que surten de la xarxa de trata i la importància de crear xarxes comunitàries per millorar la qualitat de vida d'aquestes dones i treballar per generar un canvi de consciència en la societat.

Per lluitar contra les violències sexuals hem d'intervenir en tres àmbits: polític, legal i cultural. Les normatives i les lleis són molt importants però si la societat no les interioritza, no serveixen. La societat ha de ser conscient de les violències sexuals. Cal sensibilitzar i formar a la comunitat.

Vivències i realitats de les dones en frontera i en destí.

De la mà de la *Colectiva de Mujeres exiliadas, refugiadas y migradas, de la Health Work Committees de Palestina i de Mujeres Transformando el Mundo de Guatemala*, visibilitzem les violències específiques que pateixen les dones migrades, refugiades o que viuen en territoris en conflicte. Les dones pateixen assetjaments, tortures, violacions, prostitució forçada, desplaçaments forçats, empresonaments i tot tipus de violències de forma continuada i sistematitzada. No obstant, en tots aquests contextos, en el moment en que la dona decideix denunciar la violència sexual que ha patit, no se li dóna credibilitat i és re-victimitzada.

Martha L Rojas Giraldo ens explica, en 1a persona, com va haver de marxar del seu país, Colòmbia, degut a que va patir greus agressions per defensar els drets humans de la seva comunitat.

Tant Colòmbia com Guatemala són països d'origen, trànsit i destí de migració. En tot el recorregut migratori, les dones pateixen en els seus cossos una gran violència sexual. Tot i l'exercici d'aquesta violència contra les dones, que no para, la Juani Rishmawi ens explica que els drets de les dones han millorat molt a Palestina gràcies a les reivindicacions fetes per elles mateixes a través de la creació de comitès de defensa en pobles i ciutats.

La majoria de països, amb les seves polítiques migratòries, es converteixen en còmplices d'aquesta situació.

Estratègies de resistència globals i locals per superar les violències sexuals

En els grups de treball s'han fet propostes d'accions com:

- Exigir matèries obligatòries de perspectiva de gènere en els diferents àmbits formatius.
- Creació de protocols, també amb perspectiva de gènere, en tot tipus de celebracions i actes en els espais públics.
- Accions de sensibilització dirigides als i les professionals dels mitjans de comunicació per què expliquin les notícies sobre violències de gènere sense victimitzar a les dones, o
- Afavorir la recuperació de les dones que han patit violència mitjançant processos grupals, en els quals, les mateixes dones es senten acompanyades i siguin elles mateixes, les protagonistes de la seva transformació.

La tirania de l'ideal de bellesa

El model de bellesa actual és patriarcal, racista, capitalista, classista, homòfob i, per a la majoria de dones, és un ideal impossible d'aconseguir. Aquest ideal es genera a les passarel·les i la publicitat, però també en totes les estructures que generen imaginari social: cinema, escola, estat, església i medicina, entre d'altres.

Aquesta concepció estandaritzada de la bellesa, violenta els nostres cossos i té conseqüències molt negatives: baixa autoestima, retrets, auto lesions, actituds compulsives i obsessives i desordres

alimentaris. Aquets models de bellesa violenten els cossos de les dones, però també de persones racialitzades, trans, i altres.

Des de *Dones, Salut i Qualitat de Vida dels CAPS* i des de *l'activisme trans feminista*, ens animem a recuperar el desig, reconciliar-nos amb el nostre cos i generar comunitats i xarxes de desig i de suport per resistir juntes aquestes violències i recuperar la nostra llibertat.

Ser dona i musulmana a Barcelona

Malgrat la feina realitzada per lluitar contra la islamofòbia de gènere, les idees i actes islamòfobs estan presents a Barcelona i sovint s'incrementen després d'actes com els atemptats del 17 d'agost. Les dones ho pateixen especialment, sent majoritàries entre les víctimes d'agressions.

Parlem d'algunes de les alternatives per lluitar en contra d'aquesta islamofòbia com: organitzar-nos per sensibilitzar i mobilitzar a la societat civil, donar suport a les dones que la pateixen, generar instruments de defensa, reforçar vies de reivindicació, facilitar l'accés i acompanyar en els processos de denúncia i facilitar espais de diàleg i normalització.

Repressió i gènere

Dones, lesbianes i transsexuals represaliades patim unes vulneracions específiques pel nostre cos i identitat, lligades al patriarcat i la desigualtat de gènere. La repressió també ens afecta i ho fa des de les violències físiques, verbals i institucionals més arrelades als sistemes masclistes de protecció de la "seguretat", sovint acompanyades d'una criminalització de la mobilització social.

Amb la celebració d'aquest Fòrum, ens esperancem veient que, any rere any, més persones s'uneixen a la lluita contra les violències de gènere, i les generacions joves, cada cop s'impliquen més.

Des de la Plataforma unitària contra les violències de gènere, no defallirem. Continuarem treballant per construir una vida lliure de violències vers les dones, i us emplacem a trobar-nos el novembre de 2018 al IV Fòrum contra les violències de gènere.

Barcelona, 11 de novembre de 2017